

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1929/2019
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из с..., Општина ..., против туженог РТБ Бор група РББ Д.О.О. БОР, чији је пуномоћник Миомир Милисављевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 493/2019 од 01.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 493/2019 од 01.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 бр. 188/18 од 20.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је према туженом поништено као неправилно и незаконито решење директора туженика бр. .../... од 04.03.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .../... од 04.11.2014. године и тужени је обавезан да тужиоца врати на рад на послове које је обављао пре доношења оспореног решења или послове који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству као и да тужиоцу на име неисплаћених зарада за период од марта 2016. године закључно са јулом 2016. године исплати таксативно наведене износе у том ставу све са законском затезном каматом почев од последњег дана у наредном месецу за сваки претходни месец до коначне исплате, са уплатом припадајућих доприноса за ПИО за здравствено осигурање и за случај незапослености, по важећим основицама на дан исплате, као и да преда РФ ПИО Филијала у Бору уредно попуњене М-4 и М-8 обрасце. Ставом 2. изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.920,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 493/2019 од 01.03.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 бр. 188/18 од 20.11.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је благовремено преко пуномоћника дао одговор на ревизију у коме је оспорио основаност ревизијских навода.

Врховни касациони суд је испитао побиијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда из члана 374. став 1. ЗПП, у вези члана 8. ЗПП, на коју се неосновано указује ревизијом.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је у радном односу код туженог почев од 2010. године, а по уговору о раду број .../... од 04.11.2014. године распоређен је на пословима „...“. Тужилац је дана 12.02.2016. године подвргнут тестирању на психоактивне супстанце, којом приликом му је у узорку урина утврђено присуство бензодиазепина. Даном 19.02.2016. године тужилац је примио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 19.02.2016. године, на које се писменим путем изјаснио, да је резултат тестирања последица конзумирања лека за смирење бромазепама, услед узнемирености због добијања Упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду од 05.02.2016. године, али да конзумирање овог лека није утицало на његов рад и извршавање пословних обавеза. Решењем туженог број .../... од 04.03.2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне дисциплине у смислу члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду, члана 182. тачка 4. Колективног уговора и члана 13. тачка 4. Правилника о радној дисциплини, понашању и обавезама запослених у РББ Бор Д.О.О, због тога што је дана 12.02.2016. године тестиран на психоактивне супстанце, при чему је његов налаз био позитиван на бензодиазепиме. Из налаза и мишљења вештака медицинске струке произилази да је лек бромазепам из групе бензодиазепинских лекова, да се максимална концентрација овог лека у крви постиже након два сата од оралног уношења, те да је за исти потребно 40 сати да се потпуно излучи из организма, а максимално до 60 сади. Бензодиазепими обухватају велику групу лекова који у терапијским дозама служе за лечење анксиозних поремећаја, поремећаја спавања, функционих сметњи кардиоваскуларног, респираторног, урогениталног система, уклањање и ублажавање психогенских симптома астме и других обољења. На основу економско-финансијског вештака утврђени су износи неисплаћене зараде у периоду у коме је тужилац одствуовао са рада услед доношења оспораваног решења, на основу кога је тужилац прецизирао тужбени захтев у односу на исплату неисплаћених зарада, који налаз тужени није оспоравао.

Код тако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца и поништили као незаконито решење о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезали туженог да тужиоца врати на рад на послове које је обављао пре доношења оспореног решења или послове који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству и да му накнаде штету у висини зараде коју би остварио да је радио у периоду од марта 2016. године

закључно са јулом 2016. године, са припадајућом законском затезном каматом и уплатом припадајућих доприноса за ПИО, за здравствено осигурање и за случај незапослености по важећим основицама на дан исплате и да преда РФ ПИО –Филијала у Бору уредно попуњене М-4 и М-8 обрасце.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 3. Закона о раду („Службени гласник РС“ број ој 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то: због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла.

Одредбе члана 182. став 1. тачка 4. Колективног уговора код туженог и члана 13. став 1. тачка 4. Правилника о радној дисциплини, понашању и обавезама запослених код туженог, садрже идентичан текст цитиране законске норме.

Полазећи од цитираних одредби Закона о раду, Колективног уговора и Правилника о радној дисциплини, понашању и обавезама запослених код туженог, у побијаној пресуди је правилно оцењено да у конкретном случају нису били испуњени условиз а отказ уговора о раду тужиоцу, обзиром да је утврђено да тужилац није корисник психоактивних супстанци који изазивају деструктивно понашање, да је присуство бензодиазепина у урину тужиоца последица конзумирања лека за смирење – бромазепам који има широку терапеутску примену, те да није доказано да је коришћење тог лека имало или могло да има утицаја на обављање послова тужиоца, због чега су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Како ни остали ревизијски наводи нису од утицаја на другачију одлуку суда, Врховни касациони суд је ревизију туженог одбио као неосновану, одлучујући као у изреци пресуде применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић